

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 18 listopada 2008 r.

DOLiS/DEC-745/08

Dot.: DOLiS-440-441/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi X na udostępnienie jego danych osobowych przez operatora telefonicznego na rzecz firmy windykacyjnej oraz na rzecz banku

- 1) umarzam postępowanie w zakresie udostępnienia danych osobowych X przez operatora na firmy windykacyjnej**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga X na udostępnienie jego danych osobowych przez operatora na rzecz firmy windykacyjnej oraz na rzecz banku. Z treści skargi oraz uzupełniającego ją pisma wynika, iż Skarżący kwestionuje legalność przekazania przez operatora jego danych osobowych firmie windykacyjnej a później bankowi. w związku z dochodzeniem przez operatora roszczeń wynikających z faktury z dnia 13 kwietnia 2007 r., podnosząc, iż sporna faktura została wystawiona „(...) po terminie 7 dni od zerwania umowy przez operatora (...)”,

oraz, że „jest niezgodna z ogólnymi przepisami o wystawianiu faktur VAT.” W związku z powyższym Skarżący oczekuje przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

W celu zbadania przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, że:

1. operator przekazał wierzytelność przysługującą od X do firmie windykacyjnej w związku z brakiem płatności za fakturę na kwotę 98,30 zł. operator przekazał firmie windykacyjnej dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia i nazwiska, adresu, numeru ewidencyjnego, numeru stacji kwoty i numeru dokumentu przekazanej zaległości, terminu płatności zaległej faktury, na podstawie umowy o obsługę wierzytelności z dnia 22 lipca 2005 r., w celu obsługi wierzytelności przysługującej operatorowi względem Skarżącego.
2. Obsługa wierzytelności przez firmę windykacyjną trwała do dnia 24 września 2007 r. Ponadto wskazano, że „zgodnie z postanowieniami (...) umowy dokumenty dotyczące obsługiwanej należności zostały zniszczone przez firmę windykacyjną. po jej zakończeniu.”
3. dfirmw windykacyjna w wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych wskazała, iż nie przetwarza danych osobowych Skarżącego.
4. Sporna wierzytelność została objęta cesją z dnia 27 czerwca 2008 r. na rzecz banku
5. bank wyjaśnił, iż weszła w posiadanie danych osobowych Skarżącego na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 27 czerwca 2008 r., zawartej pomiędzy operatorem a bankiem Jednocześnie wskazano, że dane osobowe Pana X są przetwarzane tylko w zakresie niezbędnym do skutecznego dochodzenia wierzytelności.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

1. W odniesieniu do kwestii udostępnienia danych osobowych Pana X przez operatora na rzecz banku należy stwierdzić, że poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia faktyczne wskazują, iż w wyniku zakończenia obsługi wierzytelności względem Skarżącego w dniu 24 września 2007 r. firma windykacyjna usunęła wszystkie dane osobowe Skarżącego, tym samym aktualnie ich nie przetwarza.

W konsekwencji powyższego należy uznać, iż stan naruszenia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w ww. zakresie przedmiotowej sprawy nie ma miejsca, w związku z czym postępowanie stało się bezprzedmiotowe, a tym samym powinno zostać w tym zakresie umorzone.

Bez względu na powyższe zwrócić należy uwagę, iż udostępnienie danych osobowych Skarżącego przez operatora na rzecz firmy windykacyjnej znajdowało swoje uzasadnienie w przepisach prawa, gdyż zgodnie z przepisem art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, administrator

danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. W przedmiotowej sprawie ww. powierzenie miało miejsce na podstawie umowy o obsługę wierzytelności, zawartej pomiędzy operatorem. a firmą windykacyjną w dniu 22 lipca 2005 r.

2. Jeżeli zaś chodzi o podnoszoną kwestię udostępnienia przez operatora danych osobowych X bankowi. wskazać trzeba, iż doszło do tego na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 27 czerwca 2008 r. zawartej pomiędzy operatorem a bankiem.

Biorąc pod uwagę powyższe zwrócić należy uwagę, iż na mocy art. 509 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast jeżeli chodzi o kwestię przetwarzania danych osobowych w związku z cesją wierzytelności to znajduje ona uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Zaś za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w powyższym przepisie, na mocy art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Prawnienie usprawiedliwiony cel, o którym mowa powyżej może być oparty także na przepisach prawa cywilnego, na co wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OPS 2/05).

Nadmienić również należy, że Generalny Inspektor nie jest upoważniony do oceny czy roszczenie o zapłatę operatora było zasadne. Jedynym podmiotem, który mógłby wypowiedzieć się w tej kwestii oraz wydać wiążące rozstrzygnięcie jest sąd powszechny, gdyż kwestia dotycząca dochodzenia roszczeń od Skarżącego, wynikających z wierzytelności względem operatora. należy do stosunków z zakresu prawa cywilnego, do których rozpoznawania, na podstawie art. 2 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43 poz. 296 z późn. zm.), powołane są sądy powszechne, o ile sprawy te nie należą do właściwości sądów szczególnych, oraz Sąd Najwyższy. Ponadto w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt II S.A./Wa 1333/04) Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest uprawniony do dokonania oceny stosunku cywilnoprawnego i wykładni przepisów prawa cywilnego dla potrzeb sprawy administracyjnej. Orzeczenie, co do ważności umowy przelewu (...) nie należy do organu administracyjnego”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).